

НАРОД

Рукописи се не враћају.

Огласи и белешке наплаћују се по погодби.

Редакција је у улици Коломбо број 6.

Народ излази свакога дана по подне.

Штампаоница се налази у улици Коломбо број 6.

Власник КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

У АЛБАНИЈИ

До скоро један од најмирнијих фронта, Солунски фронт, почео је привлачити пажњу јавности војних ауторитета, тако и штампе, улоге, и савезничке и непријатељске.

Док на једној страни немамо, преко Париза, званичне извештаје аустројске у којима се признаје пораз, који су претрпеле непријатељске трупе у Албанији и где операције савезничке војске заслужују нарочиту пажњу, — докле и париски листови, «Фигаро» и «Матен» са осталима, потврђују важност тих операција, приписујући им могуће врло значајне последице. Као што се види опажања су иста, ма да се са разних тачака посматра.

И, још јуче, заузео Берата дошло је да то и јаче потврди. Десно крило непријатељског солунског фронта, као што је познато, било је поверено аустројским јунама и из војних и из политичких разлога. Донекле, оно представља претензије Аустројанаца у том крају. Сем тога помишљало се и на ранију агитацију, која је имала за циљ да узбуди оно што су Италијани ту за себе учинили. А питање снабдевања тих трупа и ративна близина поморских база на Јадрану, свакојако су руководили Аустројанци, да овај фронт за себе задрже.

Успеси савезнички у Албанији имаће, како се констатује »Пти-

Паризијенс, двојак резултате. Прво, они рече стабилност центра солунског фронта, где су Бугари, и то нарочито, у корист Савезника, и друго, дају прилике Аустројанцима да утврде своју најскорију репутацију са Пјаве.

За нас ови успеси имају нарочитог интереса, и као догађаји у непосредној близини наше земље, и као могућност, да се једном од наших верних савезника, Есад Паши, дашире, и тиме и успешније, поље рада.

Немамо претензија да предвиђамо могуће стратегијске резултате ових операција, ако се оне у овом темпу и снази буду развијале, али, без претеривања, може се рећи, да оне чине једну могућност више за наш скорији повратак у Србију.

На крају, овде има места и предвиђањима једног познаваоца прилика дуж Јадрана. У једном југословенском америчком листу речено је: »најзгоднији ударац могао би се Аустројанцима задати са Јадранског Мора. Ту би се кроз један продор могло рећи, непосредно и живом речју, Југословенима, да им Савезници доносе слободу и правду«.

БУГАРИ И НЕМЦИ

Цирих. — »Будалешти Хирлац« објављује, да су у Бугарској избили нереди против немачких елемената, које Бугари оптужују да их мотре глађу. У Софији, Ди-

пову и у Пловдиву маса демонстраната је пролазила улицама вичући против Немаца и Немачке. У Софији је маса напала немачко посланство и морали су немачки војници прискочити у помоћ да заштите посланство, пошто су бугарски војници одбили да то изврше.

У Пловдиву је неколико Немаца убијено и у немачком је консулату био избио пожар.

Мржња Бугара против Немачке све више расте — каже »Будалешти Хирлац« — и на немачке примедбе бугарска влада одговара, да није у моћи да то спречи.

ЈЕДАН ДЕМАНТИ

Рим. — У последњем свом чланку један болошки лист учинио је омашку помињући непријатељско држање југословенских аустројских трупа према Италијанима за време последње пропале аустројске офанзиве, и довео то у везу са акцијом у корист потлачених народа. Због тога италијански комесар у централној комисији за пропаганду код непријатеља, Уго Ојети, упутио је том болошском листу ово писмо:

»У вашем чланку се тврди да су »две Хрватске, дакле југословенске дивизије, то јест 10. и 12. прешле Пјаву код Сан Дона, и опасно загрожавале Триезно неколико дана. То није истина 10. и 12. Аустро-Угарска дивизија састављене су из Немаца, Пољака, Русина и нешто мало Чеха, као што се може читати у регистрама заробљеничких логора при III армији.

У истом је чланку такође

речено, да је 12 дивизија такозвана »ђаволска дивизија.« Није истина. Такозвана »ђаволска дивизија« је 42. која није никада била на Пјави, а која је већ неколико месеци на висоравнима.

Затим је чланак тврдио, да ово ђаволско име добило је тој дивизији због њеног против италијанског беса. Ни то не стоји. Та је дивизија добила име при царским маневрима 1910, кад је Франц Фердинанд, видећи да је од два дана марша та дивизија превалила 118 километара, узвикнуо: то је »Тајфелдивизион« (ђаволска дивизија).

Тада је њен командант био Боројевић. »Затим Уго Ојети додаје: »Знају ли они који овакве неистине пишу, да чине услуге непријатељу, знају ли они да ће Немци и Мађари ове вести донети у својим листовима најкрупнијим словима, и да ће се растурати у листовима по аустројској војсци?»

У ЧАСТ КРАЉЕВУ

Рим. — При једној италијанској армијској команди један одред југословенских добровољаца славио је рођендан српског краља Петра. Били су присутни представници чешких, пољских и румунских добровољаца, као и неколико италијанских, енглеских и српских официра. За време церемоније изводиле се јуначке утакмице. Између самих добровољаца, који носе своје карактеристично одело, раздвојени су многи дарови, које је поклатио командант армије. Говор италијанског пуковника команданта извиђачких батаљона, бур-

но је поздрављен поклицима: Живео краљ Петар! Живела Италија! Живели Савезници!

Командант југо-словенског добровољачког одреда, који припада армији на Грапи, упутио је следећи телеграм: »Југословенски одред, у братском друштву италијанских, чехословачких и пољских одреда прослављајући рођендан краља Петра обновио је осећаје своје дубоке оданости заједничкој ствари«.

Рим. — Приликом рођендана краља Петра, у Риму је била свечана служба божја у руској цркви. Присуствовали су бивши руски амбасадор Крупенски, председник југословен-

ског одбора Анте Трумбић и цела српска колонија у Риму.

СОЛУНСКА ФРОНТ

Рим. — Сви листови на широко коментаришу италијанске операције у Албанији. Констатују се, са задовољством, симпатије у коментарима савезничке штампе, која је дала операцијама праву њихову вредност.

Дознаје се, да се аустројске трупе концентришу на положајима код Елбасана, који доминирају долином Шкумбе, да би одбрањили равницу Драча.

Исправком италијанске линије задобили смо 1800 квадратних километара терена.

ДОГАЂАЈИ У РУСИЈИ

Лондон. — Како је познато, пре неколико дана била је величанствена манифестација у Харбину, где су Миљков и Гучков образовале провизорну владу. У манифестацији су учествовале све организације оног краја као и пушници, који су се ту зајтекли.

Том приликом изгласана је ова резолуција:

»Велики број руских грађана, представника разних група и социјалних и политичких организација, због терора, који врше большевизи, састао се у Харбину да испита садашњу ситуацију у земљи и донета је ова одлука:

Большевизам, који тлачи Русију, потпомаже Немачка, која је притегла том средством пошто је изгубила наду да победа руски народ на бојним пољу. Трагична страна ситуације састоји се у томе што бол-

шевизам држи широм отворена врата германизму, који постепено заузима нове руске крајеве надирући ка Истоку.

Војска је большевичком пропагандом потпуно уништена и није више у стању да се одупре немачкој акцији, која иде на то, да војнички, политички и економски завлада Русијом. То је опасност која прети не само Русији већ и савезницима.

Савезничка оружана помоћ једино ће моћи задржати поход Немаца и допринети моралном оздрављењу руског народа, потпомажући стварање једне нове руске војске што би била велика корист за све Савезнике у њиховој борби против немачког милитаризма.

Јапан, наш сусед, једини је у стању, да нам уз сарадњу Савезника пошаље трупе. Упућујемо Савезни-

ФЕЛТОН

М. ФЕДОРОВ:

ПРИЧА

На заласку сунца, они су ишли у парк преко Манифестационог трга. Требало је изабрати где је сувље, а стазе су често биле тако тоне, да им је незгодно бити ићи једно поред другог. Он пусти њену руку и она пође напред, придржавајући мало сукњу десном руком. Њена фигура, танка и њежна, изгледала је као готово дечја. Особито у раменима и раменима, било је много девојачке крајности.

Она је ишла тек мало долажући се и напомињајући је витку, пролетну грању. У њој је било нешто тако слично томе пролетном вечеру, баш као, да је

она носила у себи његову душу.

Он погледа на све унаоколо и на њу, и није могао задржати свог усхићења.

— Погледај, како је дивно! Мени се чини, да све ово први пут видим.

Она се заустави, погледа и просто одговори:

— Кад сам с тобом, све ми се чини, да никад нисам видела тога, или, видела сам, но не овако.

Од сутона, који се увек особито засветли пред сумраком, тако се засветлило и њено лице и њежно светло блистало је у очима, трептало на угловима усана и гаснућим пољупцем

дрхтао у коси, која је стидљиво одлазила од слепоочница и врата под округлу капицу.

Право пред њима био је женски манастир, опасан каменним зидом и округлим торњевима. Од сутона се све осејало љубичастим тоном, чак и само блато на тргу и пут око манастира, све се исто тако зацрвенило. По љубичастим облацима, у којима се сутон светлио као златне провале и пруге, цео се град представљао као привићење. По дану безлични торњевни и зпонаре, руменили се тако лако и ваздушно, као да су хтели полетити у висину и слити се тамо с облацима једнаке боје. Али, особито пре-красан и њежан у тај минут бејаше парк. С још голим дрвећем, но које је већ успело оживити, парк

је са сваком границом упијао у себе те неисказане преливе боја.

И она је казала с том наивношћу:

— Знаш ли, парк је сада свет...

После неколико минута, кад су ушли у њега, сутон је некако од један пут потамнио, и то одредење било је непојмљиво, но тада се о парку није могло лепше рећи. Зато се сада парк испунио радосном и важном тајном. Од покиснуте земље у алејама, од голих, танких гранича, и угрејане преко дана коре дрвећа, излазио је чист, једва осетљив мирис, који је слатко узбуђивао; такви исто пролетњи мириси излазио је из њених груди, кад ју је он први пут пољубио.

Овде су могли ићи једно поред другог.

Он је узео испод руке и она, као да је одједанпут прирасла к њему, и он је по свему телу осећао необичну лакоћу и свежину. Оба двоје су истовремено ступали по влажној земљи која је била посута песком и угрибала се мекано под ногама; било је тако лако ићи, да је сваки корак при-нашао физичку насладу.

Гране се нису мицале. Њихова мрежа са страна и над њима, чинила се бронзаном и кроз њу се расијавао, мекани, влажни сумрак. Сад је њено лице мало поруменило од сумрака и од тога није било више светло и јасно, на против, постало тајанствено.

Небо је било још светло и пуно зеленкастих и наранџастих светлих пега, а у парку је већ било тамно. По каткад су наилазили цутем на дрво обрасло кором,

које је оживљавало, као зно дух причвршћен за земљу и у немоћним трзајима покушава се ослободити.

Ишли су полако, исчекивајући вечерња светла на небу и земљи.

Први се показао месец са звездом. Срп месеца био је танак и прозачан, као од кристала. Он се још није осветлио и звезда је такођер била слична комадићима кристала, или на задрхтаоу капљицу воде. И месец и звезда стајали су управо над залубљеним.

— О чему си се замислио, мили мој? — љубоморио га упитала, кад је он бацно поглед од светала земље на месец са звездом.

Он није одмах одговорио:

— Наставиће се —

има овај топли апел и на- дамо се, да ће наићи на добар пријем.

Цирих. — «Келнше Цај- тунг» дознаје, да има оче- видних симптома да је над- болшевика врло близу. Ле- њинова популарност мно- го је опала. У Урску ће се повести преговори између сибирске владе и Јапана за почињање заједничких операција против владе Со- вјета. И Кина ће бити тако- кође вастушана на овим преговорима. Јапан је за- тражио између осталог да добије право на вађење зла- та у Сибиру.

Цирих. — У Немачкој са нарочитим интересовањем прате све догађаје у Руси- ји, а на првом месту што се тиче интервенције Јапана и Кине.

Штокхолм. — Према приватним информација- ма из Петрограда болше- вички су притекли те- роризму као једином средству да се одрже на власти. Из Института Смолни саопштава се, да ће за сваког болше- вика, који би погинуо у контрареволуционар- ном покрету, бити по- клано на стотине про- тивника, у Петрограду је тероризам стигао до врхунца.

ПРОКОНСУЛ РУСИЈЕ

— Лондон. — Шведски лист «Дагенсхилер» публикује једно писмо бившег руског министра спољних послова у Керенској влади, Тер- шеченка. У том је писму Тершеченко изнео на ви- дело свемоћни уплив сад- већ мртвог немачког амба- садора фон Мирбаха на болшевичку владу. У писму се каже ово: «Један прави проконсул влада у Москви чије је име — Мирбах.» Троцки влада у Москви само по малости његовој.

УКРАЈИНА

— Штокхолм. — Болшевик Никола Мечерјаков, уред- ник Лењиновог органа «Пра- вде», наставља у «Полити- кену» своје изјаве. Он о- горчено напада Немце. Ка- же да реакционарни режим уведен у Украјини сваког дана све више јача мржњу становништва против гер- манске тираније, која има ослона само код великих поседника. Реакција у Украјини не би се одржала ни једног дана више, кад би се по- нукли немачки бајонети. О- во је иста реакција као и она коју је немачка увела у Финској само је још кр- вавија и ужаснија.

У ФИНСКОЈ

— Штокхолм. — Дописник «Даглигт Алеханда» из Хел- сингфорса шаље поједи- ности о догађајима у Фин- ској. Немачка тера Финску да нападне на руску про- винцију Карелију. Предстоји отворен рат између Финске и Русије због тога. Фински мини- стар војна Теслев позвао

је шведске официре да ос- тану у Финској да би учествовали у експедицији на Карелију, али изгледа, да ови официри нису вољни да то приме после онаког поступка за време прве борбе.

Немци у Финској имају 50.000 људи и њихове су предстраже већ стигле на више места на руску гра- ницу. Нови рат има да консолидује ланац којим је Финска сада везана. Ову врсту савеза не жели већи- на Финског становништва већ једна мала клика на- ционалиста и политичара, који нагну Немачкој. Ове вести изазивају у Штокхол- му тежак утисак.

ЗАПАДНИ ФРОНТ

— Париз. — Од неко- лико дана париска штампа испитује наме- ре непријатеља и дискутује о евентуалном предузимању једне нове офанзиве на запад- ном фронту. Неки крити- чари, као у «Еко де Парис» предпоставио је да Немци можда наме- равају да покушају јед- ну ексцентричну опе- рацију; на пример они би могли напасти на Нанси, да би натерали Савезнике да одвоје бар један део својих резер- ви за Лорен, а за то време Немци би при- премили један нови у- дарац у правцу Пари- за. Свакако је извесно да ће непријатељ извр- шити крајњи напор пре него осети тежину америчке помоћи.

Упркос бројне и ма- теријалне надмоћности, Немци и ако су задо- били терена, својим до- садашњим офанзивама нису успели да измене стратегиску ситуацију. Нису уништили про- тивничку војску, а ни- су ни раздвојили фран- цуско-енглеске трупе, и ако су раструбили на све четири стране све- та, да је поново насту- пио покретни рат, и- пак нису могли спречити утврђивање на новим положајима. А- ли ма колики били не- пријатељеви губитци, он има још средстава да штоди и хоће да их исприји пре но што а- меричко придлажење дефинитивно успостави равнотежу снага.

Било како било, не- пријатељ навао или не- мора да зна, да се Са- везници налазе сада у- куд и камо повећани- јим околностима него- ли у прошлим немач- ким офанзивама. Сада је непријатељу главна ствар, да добије брзу и потпуно победу, но он је није добио ни онда кад је имао у рукама све најбоље карте.

КАРЛО И ЗИТА

— Цирих. — Гласови о цар- ском цару имали су одјека у мађарском Сабору. По- сланик Хусар поднео је ин-

терпелацију поводом непо- средних интрига против популарности краља Кар- ла и краљице Зите. «Гла- сови се појављују тамо и амо у исти дан — каже Ху- сар — што доказује, да их протурја једна и ста орга- низација. Само отвореним побијањем тих гласова ус- пеће се да се искорене.»

Завршио је интерпелаци- ју дижући у звезде краљи- цу, назавши је узор же- ном, која је над сваком клеветом.

Председник Векерле је одговорио, истичући чисто- ћу приватног живота краља и краљице, на који се хоће клеветом да баца- лага. «Али највећа је др- скост — наставља Векерле — када се оптужује краљ, а нарочито краљица, да раде против државних интереса.

Све је лажно и немогуће да се верује. Цео народ и сувише воле краља и кра-љицу, да би могао у то по- веровати. Против растура- ча ових гласова предузеће се врло строге мере и учи- ниће се све могуће, да се јавности покаже неисти- ност оптужби.»

Цирих. — Мрачне гласове против царског пара, а нарочито про- тив царице Зите изми- слили су милитаристи- чки кругови, који су устали против царице и њене породице још у моменту кад је публи- ковано Карлово писмо принцу Сиксту.

Дневне Вести

ПРОСЛАВА 14 ЈУЛА

Француски народни пра- зник прослављен је ове го- дине у Солуну на нарочи- ти начин и са сјајем с ка- квим до сада ни једна свечаност није изведена у Со- луну. Од раног јутра у- лица Народне Одбране би- ла је пуна света, цео је свет са дивљењем посма- трао нарочито украшене трабине припремљене за војне и цивилне власти.

На прослави је учествовао лично и грчки краљ Алек- сандар, за тим командант Источне Војске генерал Франше д' Епере, предста- вник Престолонаследника Александра, пуковник Дам- њановић.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Једном успешном ло- калном операцијом, ко- ју смо извршили у зо- ру, енглеске трупе на- предовале су источно од језера Дикебуш и имале 260 заробљеника.

На осталом делу ен- глеског фронта нема чег важног.

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Северно од Монди- деса, артиљеријска ак- ција, нарочито у пре- делу шуме Сенека.

У Кантињи, на сек- тору Гурнај-Сен-Андре, и у Шампањи, јуриш- ни француски одреди

Од наших цивилних пред- ставника био је министар Унутрашњих Дела г. Љуба Јовановић.

Смотра трупа испала је на опшце задовољство. За- тим су дељена одликовања француским војницима.

У француском консулату био је пријем француске колоније, и пријем пред- ставника цивилних и вој- них власти.

Од 11—12 сати био је ве- лики пријем у стану гене- ралисима Источне Војске.

У вече је била варош о- светљена и музика је про- пратила масе учесника при- своме разилажењу.

«LA PATRIE SERBE»

Изашао је 5. и 6. број ово- га часописа, који се уре-ђује на француском језику у Паризу.

Могу се добити сви бро- јеви изашли до сада код рез. пеш. кап. П. кл. Мила- на Иконића, на сл. у Мин. Војном.

Број кошта 1 франак.

ПОШТА ЗА СРБИЈУ

Радомир М. Глишковић, кап- лар 1 чет. 3 бат. п. 40. Јавља суво општине мајданске да је здраво и моли, да га извест о његовој мајци Миљи и сестри Радојци, јер од њих одавно кар- ту није добио. У исто време извештава да су и остали из истог села здрави: Драгомир М. Вуксановић, Воја, Александар Рајко, Радомир и Милосав Јовичић, Милинко, Милован, Ко- ста, Алекса Милан и Милосав Јелић, Радоица А. Лукић, Ра- доица Ј. Цветић, Љуба С. Ба- довић, Чедо Љ. Арсенијевић и остали. Моле да им се породи- це јаве.

Милорад Фелнер, обвезн. жел- команда п. 999, извештава сво- ју мајку Марију у Нишу, да је здрав са Светом. Моли да му се јави.

САОПШТЕЊА

ПОМЕН. — У четвртак, 5. о. м., у оад. Српској Цркви Св. Саве биће приређен четрдесето- дневни парастос са заупокоје- ном литургијом проти Марку Петровићу, који је 24. маја о. г. умро у Београду. Заупокојена Литургија почиње у 9. часова а парастос у 10 часова. У исто време ће бити одржан и двого- дишњи помен противног сину пок. Борисаву Петровићу, чи- новнику Управе Фондова. Парастос приређују савови од- носно браћа Богољуб и Богдан Петровићи и вет Ранко Д. Три- фуновић, који моле пријатеље и познанике драгих покојника и своје, да на парастос дођу.

на непријатељске логоре, железничке линије, возове, транспорте и кантонмане.

Сви наши апарати вра- тили су се неповређени.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Штокхолм. — Због то створио сан војничких кругова, који су се борили за хегемонију.»

Поводом француског Народнаг Празника 14 јула, Њ. Величанство Краљ Петар упутно је Господину Председнику Француске Републике овај телеграм:

Господину Председнику Републике Париз. Допустите Ми, Госпо- дине Председниче, да по- шаљем преко Вас, за да- вашњу светловину, пле- менитој француској мој братски поздрав као и поздрав Мога народа, да поновим тој другој Стадбини целог просвећенога света, колико јај дугујемо сви за жрт- ве и напоре надчовечан- ске, који је стављају на чело народа, који се бо- ре за Напредак и Сло- боду.

Петар. Поводом Француског Народнаг Празника 14. јула, Његово Краљевско Височанство Престоно- наследник Александар упутно је Господину Председнику Францус- ка Републике овај те- леграм:

Господину Председнику Републике Париз. Пријатно Ми је, Го- сподине Председниче, да придружим Моја че- ститања и честитања Моје војске многоброј- ним знацима симпати- ја, које ће Франуска добити данас од целог просвећенога света ко- ји види у њој овапло- ћење онога духа Слобо- де и Напредка, који са- чињавају врховну мету напорима свих народа који се око ње боре против духа Господаре- ња и Варварства.

Александар. Њ. Кр. Височанство Престолонаследник пре- вео је Француски Вели- ки Народни Празник 14. Јули међу групама Француске Источне Вој- ске у Лерину.

По нарочитом наре-ђењу Њ. Кр. Височан- ства у Солун је дошао да Га на свечаности за- ступа Маршал Двора, артиљериски пуковник Јеша Дамјановић, ко- ји је Команданту Са- везничких Војска, Го- сподину Генералу Фран- ше-у Деспереу израдио честитање и поздрав Њ. Кр. Височанства.

У исто време, Њ. Кр. Височанство упутило је Господину Генералу Франшеу Деспереу, из Лерина телеграм у коме му изражава своје див-љење за Француску и француску војску. (Пресбиро).

Рим. — Телеграфи- шу из Берна, да је по- крет противу Немаца у Русији проузроковао оз- биљну узнемиреност у Берлину. Уверавају, да су многе немачке ди- визије послате у Руси- ју да успоставе ред.

Лондон. — Јављају из Штокхолма, да је Макс- милјан Харден у уводном чланку у «Цукунфуг» стра- ховато напао милитаристе, који вуку Немачку у про- паст. Он је исто тако на- пао и цара Вилема, због тврђења да Енглези хоће да подјарме Немачку и за- вршава чланак овако: «Због тога, што смо хтели да о- својимо цео свет, ми ћемо ускоро изгубити сваку на- ду на будућност, која нам је била најсјајнија. Све је

23 сата. — Дан је о- бележен безпрскидном артиљеријском ватром, нарочито у пределу Корси.

Поводом француског Народнаг Празника 14 јула, Њ. Величанство Краљ Петар упутно је Господину Председнику Француске Републике овај телеграм:

Господину Председнику Републике Париз.

Допустите Ми, Госпо- дине Председниче, да по- шаљем преко Вас, за да- вашњу светловину, пле- менитој француској мој братски поздрав као и поздрав Мога народа, да поновим тој другој Стадбини целог просвећенога света, колико јај дугујемо сви за жрт- ве и напоре надчовечан- ске, који је стављају на чело народа, који се бо- ре за Напредак и Сло- боду.

Петар. Поводом Француског Народнаг Празника 14. јула, Његово Краљевско Височанство Престоно- наследник Александар упутно је Господину Председнику Францус- ка Републике овај те- леграм:

Господину Председнику Републике Париз.

Пријатно Ми је, Го- сподине Председниче, да придружим Моја че- ститања и честитања Моје војске многоброј- ним знацима симпати- ја, које ће Франуска добити данас од целог просвећенога света ко- ји види у њој овапло- ћење онога духа Слобо- де и Напредка, који са- чињавају врховну мету напорима свих народа који се око ње боре против духа Господаре- ња и Варварства.

Александар. Њ. Кр. Височанство Престолонаследник пре- вео је Француски Вели- ки Народни Празник 14. Јули међу групама Француске Источне Вој- ске у Лерину.

По нарочитом наре-ђењу Њ. Кр. Височан- ства у Солун је дошао да Га на свечаности за- ступа Маршал Двора, артиљериски пуковник Јеша Дамјановић, ко- ји је Команданту Са- везничких Војска, Го- сподину Генералу Фран- ше-у Деспереу израдио честитање и поздрав Њ. Кр. Височанства.

У исто време, Њ. Кр. Височанство упутило је Господину Генералу Франшеу Деспереу, из Лерина телеграм у коме му изражава своје див-љење за Француску и француску војску. (Пресбиро).